Należytość pocztowa opłacona ryczałtem

CENA 20 MK.

PRENUMERATA WYNOSI:
w Kaliszu miesięcznie 400 Mk.
Na prowincji z przesyłką pocztową 500 Mk.
Zagranicą 1000 Mk.
Cena pojed. egzemplarza 20 Mk.

GAZETA KALISKA

[illegible] społeczne i ekonomiczne.

CENA OGŁOSZEŃ:
Za 1 wiersz non. lub jego miejsce 1-a str. 180 mk., w tekście 180 mk. Nekrologi 180 mk. zwyczajne 75 mk.

Adres Redakcji i Administracji: Kalisz, Al. Józefiny 1. Tel. № 91. Otwarta od 9—12 i od 2—6 po poł.

№ 81 (7120). Sobota, dnia 8 kwietnia 1922 r. Rok XXX

TELEGRAMY

Charakter uchwał konferencji genueńskiej

PARYZ. Ag. Havasa potwierdza wiadomość że w niedzielę, albo w poniedziałek rano delegaci mocarstw sprzymierzonych zbiorą się na posiedzenie przedwstępne w celu ustalenia wspólnej linii postępowania na konferencji genueńskiej. Jeżeli w toku konferencji sprzymierzeni mieliby ponownie zebrać się na takie posedzenie w takim razie delegacja francuska będzie się domagała, ażeby w tych naradach wzięła udział mała ententa.

Według informacji z kół parlamentarnych Rada min. obradowała dziś rano nad sprawą stanowiska delegacji francuskiej na konferencyi genueńskiej przyczem miała postanowić: udzielić delegacji tylko ograniczonego pełnomocnictwa ad referendum tj. z obowiązkiem z konferencji do decyzi rządu.

Według opinji rządu francuskiego uchwały przyjmowane na konferencji genueńskiej powinny posiadać wyłącznie charakter zaleceń pod adresem rządu, zaleceń nie zobowiązujących państwo w sposób definitywny.

Niespodzianki w Genui

LONDYN. W wydziale udzielonym przedstawicielowi „Timesa“ min. Skirmunt złożył w sprawie genueńskiej następujące wyjaśnienie: Aluzje prasy dotyczące wiadomości o jakoby przygotowanych przez Lloyd Georgea niespodzianek w Genui, wydają się nieprawdopodobne. Jest prawie pewnem, że jeśli Lloyd George będzie usiłował zboczyć z drogi wytkniętej przez Poincarego i wysuwać osobiste projekty nastąpi nowa niespodzianka, wyrażająca się w wycofaniu delegacji francuskiej i w ewentualnem upadku konferencji. Wsprawie uznania sowietów min. Skirmunt oświadczył, że Polska, która uznała rząd sowiecki przez zawarcie traktatu ryskiego i obecnie znajduje się w sytuacji specjalnej i musi zachować rezerwę w sprawie uznania sowietów przez in. państwa.

Dr. Kiernik wniósł swą dymisję

WARSZAWA. Poseł Kiernik złożył prezydentowi ministrów na piśmie podanie o dymisję ze stanowiska prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego. Dymisja ta będzie przyjęta.

Wrzenie w Małopolsce wschodniej

LWOW. „Hromadskij Wistnyk“ w dłuższym artykule zajmuje się agitacją bolszewicką na terenie Małopolski wschodniej, szczególnie w obszarze między Zbruczem a Złotą Lipą. Pismo to stwierdza,, że agitatorzy podburzają ludność i wzywają ją do rewolty. Ruchawka ta ma być kontrakcją sowietów, wymierzoną przeciw oczekiwanej przez nich nowej ofenzywie antybolszewickiej generała Wrangla.

Jak donosi „Hromadskij Wistnyk“ w akcji tej ma wziąć również udział ukraiński generał Grekow.

Masowa ucieczka aresztantów w Lublinie

LUBLIN. Dn. 5 bm. rano prowadzono grupę aresztantów, składającą się z 40 ludzi, do łaźni, w śródmieściu aresztanci w pewnej chwili rozbiegli się. Konwojujący zaczęli strzelać do zbiegów. Podczas strzelaniny dwóch aresztantów zostało ciężko rannych,, jeden z nich wkrótce zmarł. Z dwóch zawodowych bandytów znajdujących się w grupie zbiegów jeden skazany już był przez sąd na karę śmierci.

Podatki dochodowe

WARSZAWA. Urzędy skarbowe otrzymały od władz ministerjalnych polecenie, aby wymiar podatków od dochodu za rok 1920 i 1921 ukończony został do czerwca r. b.

Za wykończenie wymiaru w powyższym terminie urzędnicy skarbowi mają obiecaną gratyfikację.

Odnośnie zeznań o dochodzie za rok 1921 to mają one być przez płatników złożone na później do maja roku bież.

Ponieważ przy poprzednich wymiarach dały się słyszeć narzekania na niesprawiedliwy wymiar podatku wspólników jednego i tego samego przedsiębiorstwa więc teraz w interesie samej ludności byłoby wskazane,, by każdy wspólnik podawał przy swoim zeznaniu ilość wspólników przedsiębiorstwa oraz ich dokładne adresy.

Informacje te nietylko przyspieszą wymiar, ale usuną wiele nieporozumień i wątpliwości.

Kredyty na prowadzenie robót

WARSZAWA. We czwartek pod przewodnictwem Ministra Skarbu odbyło się posiedzenie komitetu ekonomicznego Rady Ministrów.

Z ważniejszych spraw rozpatrywano wniosek Ministra pracy p. Darowskiego w sprawie powiększenia kredytów Ministerstwa Robót Publicznych na rozpoczęcie robót, któreby z jednej strony ożywiły tak potrzebny nam ruch budowlany z drugiej zaś dały pracę bezrobotnym.

Unifikacja płac pracowników państwowych

WARSZAWA. Ministerjum skarbu projektuje, by wszystkie kategorje pracowników państwowych objęte były jedną ustawą o płacach.

Zasadniczo byłoby to pożyteczne, uproszczałoby bowiem manipulacje rachunkowe, jednakże znosząc odrębną organizację np. sądownictwa,, wtłaczałoby sędziów w rangi, wykraczając w ten sposób przeciwko zastrzeżonej przez konstytucję niezależności sędziów od administracji.

O obozy dla internowanych

WARSZAWA 7. W Ministerjum spraw wewnętrznych utworzono nowy wydział do spraw obozów dla internowanych.

Do kompetencji nowego wydziału należy załatwianie spraw wynikających z przekazania ministerjum spraw wewnętrznych uchwałami Rady ministrów z dn. 29 września i 8 listopada 1921 roku uprawnień przewodniczącego delegacji polskiej Komisji Mieszanej dla spraw repatriacyi w Warszawie odnośnie spraw internowaych oraz administracji obozów internowanych.

Sprawy, mające charakter polityczny oraz dotyczące zakresu bezpieczeństwa, będą załatwiane przez wydział bezpieczeństwa min. spraw wewnętrznych.

Wydział do spraw obozów dla internowanych wchodzi w skład departamentu prezydjalnego.

Kierownikiem wydziału ma podobno zostać gen. Zukowski.

40-lecie „Kurjera Lwowskiego“

LWOW. Ukazał się numer jubileuszowy „Kurjera Lwowskiego“ z okazji 40 rocznicy istnienia pisma. Numer ten zawiera cały szereg artykułów wybitnych polityków i literatów polskich, a mianowicie wicemarszałka sejmu, posłów Jana Dąbskiego, Anusza, Rataja, Kędziora, oraz literatów Sieroszewskiego i Orkana.

Pogrzeb b. cesarza i króla Karola

BERLIN. Donoszą z Funchal o przygotowaniach do pogrzebu b. króla. Zwłoki b. króla ubrano w mundur węgierski. Król hiszpański wydelegował swego przedstawiciela na uroczystości pogrzebowe.

O linję graniczną Wisły

BERLIN. Wkrótce odbędą się rokowania między przedstawicielami rządu Rzeszy a rzeczoznawcami koalicji w sprawie definitywnego ustalenia linji granicznej Wisły. Rokowania dotyczyć będą głównie sprawy wolnego dostępu Wisły oraz ujednostajnienia ochrony grobli.

Przed konferencją genueńską

PARYZ. „Temps“ dowiaduje się, że do rządu francuskiego nie była wystosowana żadna oficjalna demarche, zapraszająca delegację francuską na przedwstępne obrady między sprzymierzonymi w Genui. Dano tylko do zrozumienia delegatom francuskim, aby przybyli do Genui wcześniej za przykładem Lloyd Georgea, który zdradza zamiar zorganizowania przy pomocy delegacji włoskiej zebrania przedwstępnego,, w którymby sam również wziął udział. „Petit Parisien“ donosi, iż Poincare oświadczył w niedzielę Skirmuntowi, że Francja nie zgodzi się na wyłączenie z tych obrad czterech państw sprzymierzonych Europy środkowej.

Narady przedstawicieli Małej Ententy i Polski

BERLIN. Według otrzymanych tu wiadomości z Paryża równocześnie z przedwstępną konferencją państw sprzymierzonych w Genui odbędą się narady przedstawicieli małej Ententy i Polski, jednakże niezależnie od narad wielkich mocarstw.

Urząd wywozu znowu „przy pracy“

KRAKOW. 7 „Kur. Krak.“ donosi: Jak się dowiadujemy z Warszawy, urząd wywozu i przywozu, podobno w porozumieniu z ministerstwem handlu i przemysłu, udzielił już przedwstępnego pozwolenia właścicielom jedynej w Polsce fabryki celulozy we Włocławku (Robert Sänger i Sp.) na wywóz zagranicę 100 wagonów celulozy. W pozwoleniu tem nie oznaczono nawet, jakiej pojemności mają być te wagony, tak że na tego podstawie możnaby wywieźć 100 wagonów nie 10 tonnowych, lecz także 20-tonnowych. Dzieje się to w czasie, gdy właśnie z powodu braku celulozy stoją maszyny w wielu polskich papierniach i wskutek tego daje się odczuć ogromny brak papieru.

Nadmienić należy,, że zastąpienie wywiezionej celulozy przez importowaną z zagranicy do nas, jest zupełnie niemożliwe,, ponieważ zagraniczna celuloza,, np. czeska, kalkuluje się na 450 mk. za 1 kg., podczas gdy krajowa kosztuje 150 marek. Dodać zaś trzeba i to, że ta wysoka cena zagranicznej celulozy ma swe źródło przedewszystkiem w ogromnem naszem cle wwozowem, które zostało tak podniesione, właśnie na skutek starań włocławskiej fabryki celulozy. Obecnie ta podwyżka cła „dla podniesienia“ przemysłu krajowego w tak oryginalny sposób jest wyzyskiwaną. Spodziewamy się, że ze strony czynników powołanych nastąpi cofnięcie udzielonego już pozwolenia na wywóz.

Wykrycie olbrzymich nadużyć w policji będzińskiej

KRAKOW 7. Jak się dowiaduje „Ils. Kur. Krak.“ w komendzie policji państwowej w Będzinie wykryto olbrzymie nadużycia ze strony tamtejszych kierowników, nadkom. Stanisława Zagorskiego i podkom. Edm. Przyborowskiego.

W związku z tą sprawą obu wymienionych zawieszono w swych czynnościach, a kierownictwo komendy objął p. J. Kuczyński. Do Będzina przybył także wojewoda p. Pękosławski, oraz specyalna komisya dla przeprowadzenia śledztwa w tej sprawie.

Jak donoszą, w aferę tę jest również wmieszanych kilku innych urzędników,, przeciwko którym również toczy się już śledztwo.

Podróż Naczelnika Państwa do Rumunji

WARSZAWA 7. Donoszą z Bukaresztu, w tamtejszych kołach rządowych oczekują w bliskiej przyszłości przybycia Naczelnika Państwa Józefa Piłsudskiego w odwiedziny dworu rumuńskiego. Termin podróży nie jest jeszcze dokładnie oznaczony; pozostaje bowiem w związku z zakończeniem konferencji genueńskiej.

O rewizję taryf celnych

WARSZAWA. Koła rządowe noszą się z myślą zrewidowania obecnych taryf celnych, które uniemożliwiają obniżenie cen na artykuły pierwszej potrzeby.

Rząd odmówi kredytu przemysłowcom

WARSZAWA. Ze względu na panującą drożyznę rząd zamierza nie uwzględniać więcej postulatów przemysłowców w sprawie udzielania im kredytów na wypłaty robotnicze i uruchomienie przemysłu spodziewając się w ten sposób zmusić ich do rzucenia na rynek nagromadzonych towarów.

Podejrzane alarmy wojenne

LWOW. „Rydnij Kraj“ donosi, że gen. Brusiłow wygłosił plan operacyi przeciw Polsce mający na celu odebranie ziem wschodniej Małopolski.

LWOW. Z Moskwy donoszą, że krążą tam pogłoski iż na wypadek wojny naczelnym dowódcą wojsk czerwonych zostanie zamianowany Brusiłow, szefem sztabu zaś jego ma zostać znany kawalerzysta sowiecki Matkowski. Wskazywałoby to na to, że sowiety zamierzają w przyszłej wojnie operować głównie konnicą.

LWOW. Z Moskwy donoszą że prasa sowiecka wypełniona jest wiadomościami, dotyczącemi armji polskiej i jej francuskich instruktorów.

Niemcy chcą wywołać epidemję cholery we Francji

PARYZ. „Matin“ donosi, że fermerzy i posiadacze gospodarstw w obszarach zniszczonych przez wojnę, otrzymali niedawno kury, dostarczone Francji przez Niemcy, tytułem reparacyi. Większość tego drobiu powyzdychała wkrótce po przybyciu na miejsce.

Jeden z fermerów zdziwiony tem i podejrzewając coś złego, przesłał jedną z takich zdechłych kur bratu swemu, weterynarzowi paryskiemu, prosząc go, ażeby zechciał zbadać tę kurę. Z przeprowadzonego badania wynika, iż kura zdechła na cholerę, skąd wniosek, że Niemcy umyślnie szczepią cholerę dostarczonemu Francyi drobiu. Czy robią to w nadziei, iż zjedzony ten drób przyczyni się do rozszerzenia epidemji cholery we Francji.

Znający Niemców dobrze Francuzi uważają to za możliwe i domagają się poddania ścisłej kontroli „reparacyom w naturze“, dostarczanym przez Niemcy.

Wywłaszczenie majątków

POZNAN. Na posiedzeniu gospodarczem okr. urzędu ziemskiego zapadło postanowienie co do wszczęcia kroków przedwstępnych w sprawie wywłaszczenia majątków, a między nimi polskich, mianowicie: Witowo—właściciel p. Słowacki, Grotkowo—wł. p. Grudziński i Łącz (powiat bydgoski)—wł. p. Różewicz. Majątki te postanowiono wykupić na podstawie p. 6 art. 1 ust. 2. ustawy z dn. 15 lipca 1920 roku.

Organizacja województwa śląskiego

WARSZAWA. Sprawa organizacji województwa śląskiego posuwa się stale naprzód. Szereg ministerstw w zakresie swoich czynności ustaliło już swój stosunek względem mającego powstać województwa i jego kompetencyi autonomicznych. Pomiędzy innymi baczną uwagę zwraca się w sprawie sprawnego aprowizowania okręgu przemysłowego, by nie dopuścić do jakichkolwiek nieporozumień i niezadowolenia na tem tle wśród żywiołu robotniczego.

Ucieczka bardzo niebezpiecznego szpiega niemieckiego

Przed kilku tygodniami przytrzymano w Sosnowcu osobnika nazwiskiem *Henryk* Neumann, którego zachowanie się budziło podejrzenia, że jest on wysłannikiem jednego z pogranicznych szpiegowskich biur niemieckich.

W toku śledztwa wyszło na jaw, że Neumann jest rzeczywiście szpiegiem niemieckim i to specjalnym wysłannikiem niem. biura wywiadowczego we Wrocławiu.

Teren jego działalności rozciągał się na Kraków, Częstochowę, Śląsk Cieszyński i część Górnego Śląska, gdzie zbierał wiadomości tyczące się dyslokacyi wojska, oraz fotografie i wysyłał je w specjalnych raportach do Wrocławia.

Jak stwierdzono, Neumann był jednym z najniebezpieczniejszych szpiegów niemieckich na gruncie polskim.

Neuman zbiegł podczas transportowania go do więzienia krakowskiego.

Wedle wszelkiego prawdopodobieństwa — Neuman zbiegł na Górny Śląsk, gdzie istnieje również przez niego zorganizowana centrala szpiegowska.

Pomoc lekarska

Dla Urzędników Państwowych

Na zasadzie art. 18 dekretu o organizacji Władz Naczelnych (Dz. Pr. E. P. Nr. 1 z 1918 r.) zarządza się co następuje:

§ 1. Do czasu ustawowego uregulowania sprawy pomocy lekarskiej dla funkcjonarluszów państwowych korzystają oni z pomocy lekarskiej na koszt Skarbu Państwa.

§ 2. Pomoc lekarska przysługuje:

a) wszystkim czynnym funkcjonarjuszom państwowym, powołanym do służby przez nominację;

b) członkom ich rodzin, wyszczególnionym w art. 5 ustawy z dn. 13 lipca 1920 roku o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych (Dz. Ust. R. P. Nr. 65 poz. 429).

Członkowie rodzin mogą korzystać z pomocy lekarskiej jedynie w wypadkach chorób trwających nie dłużej jak trzy miesiące, o ile pozostają na utrzymaniu funkcjonarjusza i nie podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu na wypadek choroby (ustawa o kasach chorych z dn. 19 maja 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 44 poz. 272), ani też nie mają skądinąd zapewnionej pomocy lekarskiej.

§ 3. Pomoc lekarska obejmuje:

1) pomoc lekarska wliczając w to najniezbędniejsze zabiegi chirurgiczne zabiegi w zakresie chorób oka, gardła, nosa, ucha i inne, zabiegi ginekologiczne, chirurgiczno-akuszeryjne, dentystyczne (leczenie próchnienia, zapalenia okostnej przetoki i plombowanie najtańszym materjałem, usuwanie zębów) oraz pomoc położna.

2) dostarczanie niezbędnych lekarstw oraz środków opatrunkowych;

3) bezpłatne leczenie w szpitalach według najniższej taryfy w razie przymusowego umieszczenia.

§ 4. Pomocy lekarskiej udzielają lekarze bądź urzędowi, bądź też umówieni w tym celu przez Ministerstwo Zdrowia Publicznego na wniosek Urzędów Zdrowia.

§ 5. Funkcjonarjusze państwowi, oraz członkowie ich rodzin w celu otrzymania pomocy lekarskiej zwracać się do lekarzy wymienionych w par. 4.

Pomoc lekarska udzielana będzie na podstawie „karty porady“ wydawanej przez bezpośrednio przełożoną władzę służbową funkcjonarjusza. W wypadkach nagłych pomoc może być udzielana bez przedstawiania karty porady, która jednak musi być dostarczona lekarzowi najpóźniej dnia następnego. Na żądanie lekarza chory winien przedstawić legitymacje urzędniczą względnie dowód osobisty.

Porady lekarskie udzielane bywają w miejscu wyznaczonym przez lekarza w pewnych z góry oznaczonych godzinach; jedynie obłożnie chorych odwiedza lekarz w ich mieszkaniu. Pomoc winna być udzielana zasadniczo w dniu wezwania, a w wypadkach cięższych—bezzwłocznie.

W wypadkach nagłych, o ile przybycie lekarza umówionego jest niemożliwe, funkcjonarjusz państwowy może wezwać lekarza prywatnego. Koszta w tym przypadku ponosi Skarb Państwa według miejscowej taryfy lekarskiej po sprawdzeniu rachunku przez lekarza urzędowego.

W razie koniecznej potrzeby lekarze umówieni mogą kierować chorych do lekarza specjalisty, czyniąc o tem wzmiankę na karcie porady.

§ 6. Przy zapisywaniu lekarstw i środków opatrunkowych lekarz winien kierować się farmakopeą ekonomiczną. Zapisywanie lekarstw kosztownych dopuszczalne jest tylko w wypadkach wyjątkowych, o ile chodzi o ratowanie zagrożonego życia. Otrzymywanie lekarstw i środków opatrunkowych następuje w aptekach umówionych tylko na podstawie recepty za każdym razem oddzielnie wydanej.

Wykonanie badań i analiz uskuteczniane będzie na podstawie „karty zapotrzebowania“.

§ 7. Pomoc akuszeryjna udzielana bywa w państwow. i miejskich szpitalach lub zakładach położniczych a tylko w razie braku tamże miejsca albo w razie groźnego stanu, uniemożliwiającego przewiezienie położnicy bez szkody dla jej zdrowia—w mieszkaniu położnicy.

§ 8. Przymusowe umieszczenie chorego w szpitalu następuje na zlecenie lekarza umówionego.

1) W wypadkach choroby zakaźnej,

2) w razie potrzeby zabiegu lekarskiego, którego wykonanie w domu chorego powoduje wyższe koszta leczenia będą mu zwrócone w wysokości taksy szpitalnej, przewidzianej dla sal ogólnych, w wypadkach porodu— za przeciąg dziesięciu dni.

§ 9. Urzędy Zdrowia winny komunikować władzom i instytucjom państwowym, których funkcjonarjusze korzystalą z pomocy lekarskiej na koszt Skarbu Państwa, spisy lekarzy, akuszerek, aptek, zakładów badań, szpitali itp.

§ 10. Wydatki połączone z wykonaniem popowyższego rozporządzenia, a nadto koszta przejazdu lekarza do obłożnie chorego lub przewiezienie chorego do lekarza, względnie szpitala pokrywane są z budżetu Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

§ 11. Jeżeli zostanie ustalone, iż wezwanie do chorego nie było uzasadnione dany funkcjonarjusz obowiązany będzie zapłacić honorarjum lekarza w wysokości przyjętej zasadniczo dla lekarzy miejscowych, jako też i inne koszta z wizytą lekarską połączone.

§ 12. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się ministrowi Zdrowia publicznego w porozumieniu z prezydjum Rady Ministrów i Ministerstwem Skarbu.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze z dniem ogłoszenia wchodzi w życie i z tą chwilą tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy dotyczące pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych, z wyjątkiem przepisów dla pracowników kolei żelaznych.

Prassa amerykańska o Kaliszu.

Chicagowski Dziennik Związkowy od dłuższego czasu drukuje b. interesujące listy z podróży po Europie przez L. S. Dewojno. Jeden z ostatnich numerów poświęcony jest Kaliszowi. „Po drodze zatrzymujemy się w Kaliszu—pisze autor—Miasto zniszczone, zwłaszcza cały jego środek. Najładniejsze kamienice w gruzach. Major Preske (Preüsker) spalił Kalisz zaraz na początku wojny. Spełnił polecenie jeneralnego sztabu niemieckiego.. Sztab ten bowiem trzymał się ściśle planu, że po wkroczeniu wojska niemieckiego do jakiegoś kraju, pierwsze miasto wielkie w tym kraju należy spalić, aby mieszkańcy danej ziemi mieli pojęcie co to znaczy niemiecka „Schrecklichkeit“.. Kalisz posiada prześliczny park i znośne hotele. Na miejscu, gdzie w roku 1813 król pruski i car Aleksander I-y spotkali się i omawiali—w jakiby sposób oswobodzić Europę—stoi wspaniały pomnik. Dziw doprawdy, że stoi... Gdyż po wszystkich innych miastach wszelkie pomniki przypominające zaborców i ich „kulturę“ potrzaskano do piedestałów, które zachowano, by z czasem postawić na nich pomniki inne, pomniki dla zasłużonych w narodzie polskim. A ten stoi. Zapewne ocaliła go sztuka.. Poraz drugi na tem samem miejscu spotkał się Mikołaj I z Fryderykiem Wilhelmem i tu wzmocnione zostało przymierze pomiędzy Rosją i Prusami. A było to w roku 1833...

„W Kaliszu natknęliśmy się na pośrednika wyznania mojżeszowego. Siedzimy w restauracji z bratem i spozywamy śniadanie, przechodzi obok nas jakiś długobrody i siwowłosy jegomość i kłania się nam. Po chwili zbliża się i mówi: „Panowie wybaczą, ale myślałem, że panów znam. Ja się trudnię sprzedażą majątków ziemskich.“ Uczął mię swoją poprawną polszczyzną. W toku rozmowy, dowiedziałem się, że jest zdeklarowanym antysemitą.“—Proszę, ja panów—mówił,—te łajdaki żydowskie dybią na zgubę kraju. Szerzą bolszewizm i oszczekują polaków przed innymi narodami. Robią gwałt o pogromy, których nigdy nie było. Na wszelkie sposoby szkodzą Polsce i tym uczciwym żydom, którzy pragną być dobrymi obywatelami kraju, który przed wiekami gościnnie przygarnął plemię izraelskie, prześladowane na całym świecie. Zaznaczyć wypada, że podobne poglądy wygłaszali lekarze, adwokaci, a nawet mniej wykształceni żydzi“.

KRONIKA

— KALISKIE TOW. WIOSLARSKIE.

W celu oddania ostatniej posługi zmarłemu ś. p. druhowi Łęgoszowi Zarząd Towarzystwa prosi druhów o najliczniejsze przybycie do Klubu zimowego w dniu 8 b. m., t. j. w sobotę o godz. 6-ej po poł.

— ZEBRANIE.

„W dniu 9-go kwietnia, t. j. w niedzielę o godz. 3-ej po poł. odbędzie się w dolnej sali Stowarzyszenia Rzemieślników Chrześcijańskich ogólne zebranie członków wszystkich istniejących Spółdzielni Budowlanych, na które zaprasza się członków i Zarządy Spółdzielni“.

Spółk: ciesielska, betonowa, metalowców, murarska, stolarska. 1012

— ODCZYT BEZPŁATNY w połączeniu z produkcjami muzycznymi, urządzony w ubiegłą środę w kasynie oficerskiem udał się nadzwyczajnie. W niezwykle barwnej formie i nadzwyczaj interesująco porucznik Kassjan skreślił dzieje 14-go pułku 4-ej dywizji na Kubaniu. Pułk ten, jak wiadomo pod dowództwem generała Żeligowskiego po przerwaniu frontu bolszewickiego połączył się w Galicji z kaliskim pułkiem piechoty i dał początek 29 pułkowi Strzelców Kaniowskich. Po odczycie odbył się interesujący koncert. Nie wątpimy, że dalsze odczyty o dziejach 29 puł. Strzel. Kaniowskich, tem więcej, że są bezpłatne i mają na celu zapoznanie kaliszan z ich rodzimym pułkiem będą się cieszyć zasłużonem powodzeniem. Następny odczyt o dalszych losach pułku wypowie w tygodniu poświątecznym, porucznik Błędowski.

— OSOBISTE.

W czwartek i piątek bawił w naszem mieście redaktor i współpracownik „Kurjera Łódzkiego“ i „Ziemi Lubelskiej„ p. Michał Gonerko, przejazdem z Poznania, gdzie bawił jako specjalny sprawozdawca tych pism z Targu Poznańskiego.—P. Gonerko zwiedzał nasze miasto i obiecał wrażenia swe opisać w pismach.

— ZASTOJ W ŁODZI.

Od trzech tygodni panuje w przemyśle łódzkim zastój. Początkowo zastój odczuli tylko kupcy, fabryki pracowały normalnie nad wykończeniem zamówień. Ostatnio zastój odbija się już na fabrykach. Wiele przedsiębiorstw zamierza ograniczyć pracę—wiele zwraca się o pożyczki pod zastaw towaru, nie mając gotówki na bieżące wypłaty.

Na wyjaśnienie się sytuacji choćby tylko chwilowo, nie można liczyć przed świętami. Rachuby na okres poświąteczny mogą okazać się również zwodniczemi. Fabryczne ceny towarów potaniały. Zniżka ta jeszcze nie objęła sprzedaży detalicznej.

Co do kredytu rządowego pod zastaw towarów obowiązują nadal wydane dawniej przepisy. Lombardowany towar idzie do składów rządowych lub, gdy chodzi o ilości duże, pozostaje w magazynach przemysłowca opieczętowany.

Kredyt nie przekracza 50 proc. ceny szacunkowej zdeponowanych zapasów.

„WARSZAWSKI LANDRU“ PRZED SĄDEM.

Przed warszawskim sądem doraźnym stanął „warszawski Landru“. Paśnik wraz z żoną, oskarżeni o 7 morderstw rabunkowych., popełnionych na kobietach. Paśnik, mężczyzna 40-letni o bladej twarzy, głęboko osadzonych oczach, robi wrażenie degenerata. Żona jego, która zakrywa sobie twarz chustką, zachowuje się chwilami jak wystraszone zwierzę. Oboje skazano na karę śmierci.

— WYROKI SMIERCI ZA ZABOJSTWO I SZPIEGOSTWO. Wyrokiem sądu polowego 3 dyw. p. Leg., jako doraźnego, z dnia 22 lutego r. b. skazani zostali na karę śmierci przez rozstrzelanie szeregowcy 3 kom. telegraficznej 3 dyw. p. Leg.,; Wacław Suchecki, Michał Grudniewicz i Władysław Piotrowicz z art. 453 i 455 P. K. K. za zbrodnię zabójstwa.

Wyrok został wykonany dnia 22 lutego r. b.

Wyrokiem Wojskowego sądu okręgowego Nr. IX w Brześciu nad Bugiem z dnia 7 marca r. b., jako sądu doraźnego, zostali skazani na karę śmierci przez rozstrzelanie szeregowcy W. O. Z. G. Nr. IX w Brześciu: 1) Mittelsbach Abram, Adolf Dawid i 2) Berger Josek za zbrodnię szpiegostwa z art. 51 i 111 k. k. p., polegającą na wykradaniu z kancelarji sztabu D. O. K. Nr. IX ściśle tajnych dokumentów i sprzedawaniu ich osobom trzecim w interesie państwa obcego.

Wyrok został wykonany dnia 7 marca 1922 r.

— SPRAWY ZIEMIANSKIE I ROLNICZE znajdują coraz żywsze odźwierciadlenie na łamach tygodnika informacyjnego, wydawanego pod redakcją Stanisława Jarkowskiego, organu Związku Ziemian, pod tytułem: „Przegląd Ziemiański“.

Pismo to zdobywa sobie coraz większe rozpowszechnienie nie tylko w sferach ziemiańskich, ale i w innych, dając aktualne zawsze odbicie prądów życia ziemiańskiego i spraw gospodarczo-rolniczych o charakterze społecznym.

Treść ostatnich paru numerów „Przeglądu Ziemiańskiego“ jest wymownym tego dowodem.

Reforma rolna—oczywiście—zajmuje w piśmie miejsce dominujące. W sprawie tej znajdujemy zarówno artykuły wstępne i informacyjne oraz głosy prasy, omawiające różne przejawy tej aktualnej i ważnej sprawy nie tylko w naszych stosunkach wewnętrznych, ale i w stosunkach zagranicą. Reforma rolna w związku z datą, od której nabiera mocy obowiązującej, Konstytucja z dn. 17 marca, jest tematem wstępnych artykułów ostatniego wydanego obecnie 13-go numeru „Przeglądu Ziemiańskiego“, pod postacią głosów opinji publicznej; głos „Czasu“ prof. W. L. Jaworskiego.

Nie sposób tutaj wymieniać wszystkich artykułów sprawie reformy rolnej poświęconych, na łamach organu ziemiańskiego w ostatnich numerach ograniczamy się więc tylko do zacytowanych.

Życie społeczne ziemiaństwa znalazło ponadto ostatnio odźwierciadlenie w bardzo ciekawym artykule wstępnym z numeru 12-go p. t. „Sejm a ziemiaństwo“. Jest to streszczenie referatu, jaki wygłosił prof. dr. A. Halban, poseł na sejm w Klubie Ziemiańskim w Warszawie.

Pozatem życie społeczne ziemiaństwa ilustrują wyczerpujące sprawozdania z odbytych ostatnio zjazdów delegatów Związków Ziemian w Warszawie i we Lwowie oraz Centr. Tow. Gospod. w Poznaniu.

Wszystkim, którzy przyjęli udział w oddaniu ostatniej przysługi

ś. p.

Linie z Antonowiczów

CICHOCKIEJ

a w szczególności: ks. prał. Sobczyńskiemu, ks. kapelan. Moszczeńskiemu, p. mjr. Krzymuskiemu, p. Marji Zakrzewskiej Umińskiej, członkom Kaliskiego Tow. Lekarskiego, personelowi szpitala wojskowego i miejskiego oraz znajomym i życzliwym, którzy odprowadzili drogie nam szczątki na miejsce wiecznego spoczynku składają serdeczne „Bóg zapłać“

Matka, mąż z dziećmi i rodzeństwo.

Szereg aktualnych uwag znalazło się w dziale „na dobie“, oraz w różnych wiadomościach.

Niemniej ciekawe i aktualne informacje podaje „Przegląd Ziemiański“ w działach spraw podatkowych oraz handlu, przemysłu i finansów. W dziale „prassa“ „Przegląd Ziemiański“ uwidacznia coraz większe zainteresowanie się naszej publicystyki sprawami rolniczemi, podkreślając i notując ważniejsze artykuły w tym zakresie z innych wydawnictw perjodycznych, oraz treść specjalnych numerów rolniczych, wydawanych przez niektóre organa prasie („Świata“, „Gazety Warszawskiej“, „Kurjera Poznańskiego“ i „Głosu Lubelskiego“), a wśród szeregu notatek w tym dziale o ruchu prasowym, wspomnieć trzeba o wiadomości, podanej w numerze 12, że według obliczeń prowizorycznych, poczynionych przez „Informację Prasową Polską“ do przygotowanego obecnie do druku „Informatora Prasowego Polskiego“, liczba organów polskiej prasy rolniczej wzrosła obecnie do 75-ciu, oraz, że prasa rolnicza w Polsce wykazuje w ostatnich czasach większe ożywienie i zaktualizowanie się również pod względem społecznym.

Osobno wspomnieć należy, że do numeru 13-go redakcja „Przeglądu Ziemiańskiego“ dla stałych odbiorców dołączyła, jako dodatek, umowę zbiorową z robotnikami rolnymi, ustaloną w dniu 31 marca i obowiązującą do dnia 1 kwietnia r. b.

— „BIBLJOTEKA POLITYCZNA I GOSPODARCZA“. W kwietniu ub. r. grono osób w Warszawie podjęło inicjatywę założenia Towarzystwa wydawniczego p. t. „Bibljoteka polityczna i gospodarcza“ celem wydawania książek, broszur i pism perjodycznych, zamieszczających wyniki prac nad poznaniem warunków bytu gpolityczno-gospodarczego współczesnej Rzeczypospolitej i zadań społeczeństwa w stosunku do Państwa. Punktem wyjścia tej inicjatywy było przekonanie, że „Rzeczpospolita w trudnych warunkach geograficzno-politycznych i ekonomicznospołecznych nie jest zabezpieczona“, że na społeczeństwie ciąży obowiązek budowania świadomości polskiej w nowych warunkach bytu“, oraz, że zmienne nastroje, rozbieżne tendencje i bezkrytyczne sądy, panujące w społeczeństwie muszą być zastąpione przez opinje, oparte o rzeczowe poznanie nowych warunków: (odezwa inicjatorów z 10 kwietnia 1921 r.:). Pierwszą próbą zastosowania tej myśli było opracowanie przez jednego z inicjatorów „Bibljoteki“ broszury, poruszającej podstawowe zagadnienia odbudowy Państwa Polskiego (: B. Jawnut: „Uwagi o Polsce współczesnej“, wydane przez księgarnię Z. Wendego z końcem czerwca 1921 r.). Zarząd Tymczasowy „Bibljoteki“, który stanowią pp.: mec. Z. Dziewanowski, mec. W. Supiński, nacz. Wydz. J. Kożuchowski, dyr. St. Samsonowicz i red. St. Saborski, podjęta z dniem 1-go stycznia b. r. wydawnictwo miesięcznika polityczno-gospodarczego p. t. „Drogi Polski“. Do Twa wydawniczego zgłosiło akces szereg osobistości z Lublina.

— WSZECHPOLSKA WYSTAWA drobiu, królików i gołębi organizowana przez Komitet do Sprawy hodowli drobiu, odbędzie się w dniach 24 i 25 listopada w Warszawie. Na protektorów wystawy proszono pp.: Ministrów Rolnictwa oraz Handlu i Przemysłu. Pracami organizacyjnemi oraz wystawą kierować będzie Komitet Wystawy, złożono z przedstawicieli organizacji społecznych zajmujących się hodowlą drobiu oraz przedstawiciel rządu i instytucji naukowych. Wystawa obejmować będzie następujące działy: I. Drób (rozmaitych gatunków i ras hodowlanych i tuczony). II. Gołębie. III. Króliki. IV. Morskie Świnki i inne drobne zwierzęta laboratoryjne. V. Ptactwo ozdobne i śpiewające. VI. Handel i przemysł jajczarski. VIII. Drób bity i wyroby z niego. VIII. Pierze i puch pościelowy, galanterja z piór i inne wyroby z piór, skórki ptasie, kiszki itp. IX. Wzory i modele pomieszczeń dla drobiu, królików i gołębi. X. Przybory i maszyny, związane z hodowlą i tuczeniem drobiu. XI. Szkodniki drobiu. XII. Wydawnictwa i pomoce naukowe. XIII. Środki lecznicze i dezynfekcyjne. XIV. Karma dla drobiu.

Podział działów wystawy na klasy podany będzie w szczegółowym programie. Dla wystawców przeznaczone będą do rozporządzenia sędziów nagrody, a m.: nagrody Ministerstwa Rolnictwa, dyplomy uznania, dyplomy na nagrody I II i III; nagrody pieniężne i przedmioty pamiątkowe. Za najwybitniejszą działalność w zakresie drobiu przeznaczoną będzie wędrowna nagroda honorowa C. K. do spraw hod. drobiu, która oddaną będzie na rok 1. Nadto najlepsze okazy ptactwa oraz królików, będą umieszczone w klatkach honorowych z odpowiedniemi napisami i wstęgami. Oprócz dyplomów, wystawcy będą nagradzani wstęgami dla umieszczenia na klatkach.

Szczegółowy program wystawy, warunki wystawowe oraz deklaracje zgłoszeniowe, wysyłane będą zainteresowanym na żądanie.

Pretensje obywateli Polskich do Rosji

Wobec licznych zapytań i zgłoszeń w sprawie uregulowania różnych pretensji obywateli polskich do Rządu Rosyjskiego, Główny Urząd Likwidacyjny podaje do wiadomości, co następuje:

Pretensje do Rządów Rosyjskiego i Ukraińskiego podlegające uregulowaniu na podstawie Traktatu Ryskiego, podzielone zostały na dwie grupy.

Uregulowaniem pierwszych, do których należą pretensje z tytułu wywiezionych do Rosji i Ukrainy przedmiotów, zajmuje się komisja reewakuacyjna i specjalna w Moskwie. Co do zgłaszania pretensji w tym przedmiocie odnośne rozporządzenia Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych zostały ogłoszone w Monitorze Polskim z dnia 6 września 1921 r. nr. 202, z dn. 25. 1. 1922 r. nr. 20 i z dn. 31. 3. 1922 r. nr. 74 ze wskazaniem trybu, miejsca i terminu składania odpowiednich deklaracji.

Uregulowanie zaś drugiej grupy pretensji, do której należą pretensje do instytucji kredytowych (Kas Oszczędności, Kas Skarbowych, Banku Państwa itp., ewakuowanych banków prywatnych i banków w Rosji itp), pretensje do instytucji ubezpieczeniowych, pretensje z tytułu prawnych zobowiązań Rządów Rosyjskiego i Ukraińskiego oraz instytucji państwowych wreszcie uregulowanie stosunków prywatno-prawnych pomiędzy obywatelami polskimi a obywatelami Rosji i Ukrainy zajmuje się Komisja Rozrachunkowa w Warszawie.

W miarę załatwienia przez Komisję Rozrachunkową spraw, zaliczonych do grupy drugiej, będzie podawany do publicznej wiadomości tryb, termin i miejsce zgłaszania rzeczowych pretensji. W chwili obecnej zgłaszanie się w tych sprawach (grupa druga) jest przedwczesne. Główny Urząd Likwidacyjny na piśmienne zgłaszanie się w sprawach zaliczonych do tej grupy nie będzie udzielał odpowiedzi do czasu powzięcia odpowiednich decyzji przez Komisję Rozrachunkową.

Wyjaśnienie Związku Strzeleckiego

Od zarządu głównego Związku strzeleckiego otrzymaliśmy wyjaśnienie następujące:

„W dniu 26 listopada 1921 r. zarząd główny Związku strzeleckiego w Warszawie rozwiązał zarząd okręgowy tegoż Związku we Lwowie, oraz wykluczył szereg członków ze Stowarzyszenia za naruszenie karności i działalność na szkodę Stowarzyszenia. Rozwiązany zarząd jednak nie ustąpił i opierając się na tem, że dotychczas obowiązuje w Małopolsce co do stowarzyszeń dawne c. i k. ustawy austrjackie, pełnił dalej swe funkcje i samozwańczo na własną rękę występował, wprowadzając w błąd społeczeństwo, szerząc zamęt i przeszkadzając w pracy nowemu zarządowi okręgowemu.

Ministerjum spraw wewnętrznych wskutek naszych starań potwierdziło rozwiązanie przez nas dawnego zarządu okręgowego i zatwierdziło, nowy. Nie wpłynęło to jednak na zawieszenie tej nielegalnej działalności. Najjaskrawszem nadużyciem jest obu zający fakt, przytoczony przez p. W. R. w „Kurjerze Warszawskim“ z dnia 1 marca r. b. Zupełnie samozwańczo wbrew uchwale rady miasta Lwowa, w nocy zawiesili na placu Halickim zamiast dawnych, nowe tablice zmieniające nazwę placu na plac im. Naczelnika Państwa.

Jak wiadomo, Związek strzelecki ogranicza działalność swoją do wychowania fizycznego i obywatelskiego polskiego żołnierza; pilnuje bacznie, aby nie wprowadzono polityki do jego szeregów i stoi niewzruszenie na gruncie poszanowania prawa. Ostatni fakt stoi więc w jaskrawej sprzeczności z jego zasadami i całą działalnością. O ile chętnie przyjęlibyśmy odpowiednią legalną uchwałę rady miejskiej, o tyle najmocniej potępiamy to karygodne warcholstwo od pięciu już miesięcy przez nas rozwiązanego, a zatem nieprawnie funkcjonującego dawnego zarządu okręgu Lwów i oświadczamy, że z działalnością jego nic wspólnego nie mamy. Ubolewamy ponadto, że przestarzałe c. k. austrjackie ustawy utrudniają dotychczas normalny rozwój wszystkich stowarzyszeń w Małopolsce i paraliżują wykonywanie rozporządzeń naszych ministerjów.

(—) Dr. KAZIMIERZ DŁUSKI, prezes.

(—) TADEUSZ NIEDZIELSKI sekretarz gł.

Warszawa, dnia 4 kwietnia 1922 roku.

Składajcie ofiary

na inwalidów wojennych.

Zginęła karta zwolnienia

wydana przez 13 Pułk Piech. w Pułtusku na imię Mańczaka Józefa rocznik 1897 oraz Paszport wydany przez urząd gminy Marchwacz na tenże imię. 1004

Zginęła karta powołania

wydana przez P. K. U. w Kaliszu na imię Michała Iwniaka rocznik 1886. 1006

Zginął PASZPORT

wydany przez magistrat m. Kalisza na imię Mosie Jafe. 1003

Założyciele Spółki Akcyjnej

Towarzystwo Budowy i Eksploatacji Gmachów W KALISZU,

podaje do publicznej wiadomości, iż w dniu 11 kwietnia 1922 r., o godzinie 3 i pół po południu w Kaliszu w lokalu Dyrekcji Szczegółowej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, odbędzie się ORGANIZACYJNE ZEBRANIE tejże Spółki Akcyjnej z następującym porządkiem dziennym:

1) Zagajenie i wybór przewodniczącego:
2) Sprawozdanie założycieli,
3) Wybory do władz spółki Akcyjnej i ustanowienie wysokości wynagrodzenia władz,
4) Sprawa budżetu Spółki Akcyjnej,
5) Wybór pisma do pomieszczenia w nim ogłoszeń Spółki,
6) Sprawa nabycia nieruchomości i zaciągania pożyczek hipotecznych, lub wekslowych w Bankach i instytucjach kredytowych;
7) Wnioski akcjonarjuszów. 1009

Redaktor A. RADWAN. Wydawca—„Gazeta Kaliska" Spół.z ogr. odp. Druk „Gazety Kaliskiej" Aleja Józefiny 1